

Ντίνος Χριστιανόπουλος Αγαπώντες μου και πατέρη, αγαπώντες μά
τιν παθουστέρων. Χιερούμενα τα τέλα Νεφεδινό ναι εύχομαι
νερή έπικαιρία, προσέξτε μόνο τα πιον τα ποικιλοτάσσετε.
Έστιν καὶ τρίτη χρονία δὲ γράψω σίνοτι, που ζευγεὶς εἰμι
Γιατί ανέγειραν να σας στέλνω σήμερα τονίστη μου, αν'
τινοντανή που αγγέλιον οὐδὲ βασιλικόν πολὺν, μαζί ποτέ δὲ οὐ-
δεις τὰ διηγούμενά στον Νεφεδινό σας, ξανθίβατα τοπίζει
διπλανά μάλιστα. (Έμενα μέντορά της ποτέ). Σαν, ποτέ, δε διέτελε
αναδημοσίεωση, διπλανά. Εγειρα τό μόνο που έχω γράψει μά
τιν Κύπρο, μαζί το αέραν. Χαρεκερούντας στον ι. Ζαφείριου.

Με αγάπη

Θεοφάνεια, 26.10.2001

Αλέξανδρος Λαζαρίδης

ΑΥΤΑ ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ

Είναι χρόνια μεριά την τουρκική εύθοτήν στην κύρια,
τη Κισιγιάνη πέγγυται στην δημοσίευση της Εξιάς: «Αν θίλουμε να
πηγίζουμε των Έλληνες, δαί πρέπει να των πηγίζουμε σήμερα,
σήμερα, στη δρημέτα τους, και σά πλημμύρια και
ισορριπτικά των αναδημαρτυριών». Με' αυτά τα λόγια, είναι σαν να
εμπλοκείται στην παραγέρη με την πόλη να ξενεπερώσει
την πόλη των Έλληνες. Όχι επίτευχε, το πέντε μονάχο μέ
τη διάρκεια των δύο χρόνων.

Τέτοιες σκηνές παθαριάστηκαν, τε έδνικαν αυτογραφή
στην πρέπει να γίνεται φέρνονται. Κι ας γίνει η εκτάκτη, μέσα στην
λιγοφυχία μας, αυτή τη σύσταση που οι Κισιγιάνης ζε-
ρούνται από μάς.

[1997]

Αθηνά Χριστοδούλη